

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 38Cb/38/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120359575
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120359575.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v právnej veci žalobcu : SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO : 50 387 189, právne zastúpený JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin proti žalovanému : KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO : 00 585 441, právne zastúpený JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 219,58 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 219,58 eur, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica Okresnému súdu Žilina dňa 17.12.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 219,58 eur a náhrady trov konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru, priloženú v prílohe, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Oznamením o poistnom plnení, priloženom v prílohe, žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca opiera nárok na náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1 a 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. a v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

3. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp. zn. 14Up/1252/2020 zo dňa 12.10.2020), žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 Civilného sporového poriadku, nakoľko podľa ods. 1 tohto ustanovenia sa v žalobe „okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“. Zároveň podľa ods. 2, opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Je potrebné vo vzťahu ku žalobe ako takej uviesť, že jej imanentnou časťou je tvrdenie

o existencii nájmu náhradného motorového vozidla, ktoré je dokladované zmluvou o prenájme vozidla č. XXX/XXX zo dňa 09.12.2019. Žalobca predložil zmluvu o prenájme, z obsahu ktorej vyplýva, že dňa 09.12.2019 došlo medzi žalobcom a poškodeným k dohode o prenájme náhradného vozidla, pričom podľa obsahu tohto dokumentu už pri jej uzavretí bolo dojednané, že nájom potrvá presne do 20.12.2019, pričom pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude vozidlo vydané zo servisu. V nadväznosti na uvedené má žalovaný za to, že uvedenie presného dátumu skončenia nájmu už pri jej uzavretí zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti zmluvy o prenájme, nakoľko pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany mať vedomosť o skutočnosti, ktorá mala nastať v budúcnosti, to znamená, že bez relevantného vysvetlenia tejto „náhody“ podporeného dôkazmi zo strany žalobcu, je potrebné vyvodiť záver o tom, že zmluva o prenájme nemohla byť uzatvorená dňa 09.12.2019 tak, ako to tvrdí žalobca, ale najskôr dňa 20.12.2019, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii, resp. realizácii nájomného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným, nakoľko jediný dôkazný prostriedok o existencii tohto vzťahu je predmetná nedôveryhodná zmluva. V zmysle rozsudku NS SR sp. zn. 3 Cdo 192/2004, z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Z uvedeného rozhodnutia NS SR vyplýva, kedy ide o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Aplikáciou uvádzaného judikátu na predmetné súdne konanie je žalovaný toho právneho názoru, že v predmetnom konaní, žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný. Zo žalobcom uvedeného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené pritom potvrdzuje a preukazuje žalobcom predložená (v rámci predmetného súdneho konania) faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. S poukazom na uvedené skutočnosti, ako aj na znenie ust. § 524 Občianskeho zákonníka vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. To znamená, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s citovaným zákonným ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. S poukazom na uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bolo postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktoré žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t.j. neexistujúci predmet postúpenia), považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že samotný predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za rozporuplný a nejasný. Z obsahu popisovaného predmetu zrealizovaného postúpenia (zmluvy o postúpení pohľadávky) vyplýva, že poškodený ako postupca postupuje pohľadávku, ktorú má voči žalovanému. Pričom táto pohľadávka má predstavovať sumu, ktorá vznikla ako krátanie fakturovanej sumy v zmysle faktúry vystavenej zo strany žalobcu voči poškodenému za opravu motorového vozidla, a to v dôsledku škodovej udalosti. Rozpornosť týkajúca sa predmetu postúpenia, zakladá absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu, t.j. zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko poškodený zjavne postupuje pohľadávku, ktorá zároveň predstavuje záväzok poškodeného. K samotnému údajnému nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla žalovaný uvádza, že jeho vznik žalobca opiera odkazom na ustanovenia § 4 ods. 1 a 2, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a ustanovenia § 442 ods. 1, § 443 Občianskeho zákonníka, avšak ďalej tento nárok nijakým spôsobom nekonkretizuje. Pritom rozsah poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla skutočne upravuje ust. § 4 zákona o PZP, v tomto smere však žalovaný upozorňuje, že nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla nevyplyva ani zo zákona o PZP, ani z Občianskeho zákonníka. Okrem toho žalobca nijako nepreukázal,

že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo, ako to uvádza vo svojom návrhu. Súčasne žalovaný poukazuje na oznámenie o poistnom plnení zo dňa 05.03.2020, v zmysle ktorého žalovaný plnil vo výške, ktorá zohľadňuje primeraný rozsah nájmu náhradného vozidla vzhľadom na rozsah opráv na poškodenom vozidle. Vzhľadom k uvedenému má žalovaný za dostatočne odôvodnené, že akékoľvek nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

4. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca, v ktorom uviedol, že návrh na vydanie platobného rozkazu spĺňa náležitosti uvedené v zákone č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Žalobca poukazuje na § 3 ods. 4 predmetného zákona, podľa ktorého uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného (ďalej len „faktúra“) a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve. Uvedené žalobca aj urobil, a preto považuje tvrdenia žalovaného za zjavne neopodstatnené. Žalobca opiera svoj nárok na náhradu škody o príslušné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Uvedené napokon potvrdzuje aj samotné metodické usmernenie členov SKP č. 17/2002. Za účelom bližšej špecifikácie skutočností uvedených v žalobe žalobca dodáva, že dňa 24.10.2019 došlo v Ž. ku škodovej udalosti na motorovom vozidle T. N., ev. č. O. XXX X., spôsobenej poškodenému A. T.I..N.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla R., ev. č. O. XXX F., poisteného v poisťovni žalovaného. Predmetnú poistnú udalosť žalovaný eviduje pod č. XXXXXXXXXXXX. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla Q. T., ev. č. P. XXX J. u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. XXX/XXX zo dňa 09.12.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 190647, s dátumom splatnosti 03.01.2020 na sumu 709,92 eur s DPH (591,60 eur bez DPH). Oznámením o poistnom plnení zo dňa 05.03.2020 žalovaný oznámil výsledky šetrenia poistnej udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody, čím priznal náklady iba v sume 372,02 eur bez DPH. Žalobca ešte pred podaním žaloby žalovanému doručil upomienku č. XXXXXXXXXXX, na ktorú už žalovaný nereagoval. Listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvoria podklady pre rozhodnutie žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti. Relevantné dokumenty boli predložené spolu s návrhom taktiež súdu a na tieto opätovne žalobca odkazuje. Náhrada škody má podľa názoru žalobcu plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričinením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného vozidla. Žalobca dáva do pozornosti stanovisko, podľa ktorého škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (R 7/1992). Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebol nutný nájom náhradného motorového vozidla (ďalej rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/189/2014). V rozsudku Krajského súdu v Košiciach sa súd priklonil k vyjadreniu žalobcu, zohľadňujúc aj rozhodovaciu prax súdov v tom, že možnosť využiť náhradné vozidlo počas opravy vlastného motorového vozidla má byť akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Zároveň žalobca uvádza, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenému, aby hľadal najlacnejšiu požičovňu, resp. robil preukázateľne výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú (rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 27Cb/39/2012). Rovnaký záver zaujal aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. V opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Čo sa týka tvrdení žalovaného ohľadne trvania prenájmu, resp. uvedenia presného dátumu ukončenia do zmluvy o nájme, tak tieto žalobca považuje za zavádzajúce a nepravdivé. Nič nebráni žalobcovi a poškodenému v uzatvorení nájomnej zmluvy na akúkoľvek dobu. Relevantnou v tomto prípade je ale skutočnosť, či bol prenájom realizovaný počas opravy poškodeného vozidla, t.j. počas doby faktického obmedzenia poškodeného. Prenájom náhradného vozidla dokonca nemusí trvať po celú dobu opravy, nakoľko poškodený môže vrátiť náhradné vozidlo žalobcovi už skôr.

Takéto rozhodnutie je však na poškodenom a nie na žalovanom. Tvrdenie žalovaného, že zmluva o nájme mohla byť uzatvorená najskôr 20.12.2019 (t.j. v deň ukončenia nájmu) je absurdné, ničím nepodložené a nelogické. Žalovaným uvádzané tvrdenie nijako nezakladá dôvodnú pochybnosť o existencii resp. realizácii nájomného vzťahu. Túto skutočnosť potvrdzuje aj spomínané oznámenie o poistnom plnení, v zmysle ktorého nie je sporný samotný nárok žalobcu na preplatenie vynaložených nákladov na nájom vozidla, ani dĺžka prenájmu, či dátum odovzdania opraveného vozidla. Spoločnosť SetCar sk, a.s. spolupracuje so servismi vykonávajúcimi opravu poškodeného vozidla a pri tejto spolupráci je cieľ čo najrýchlejšieho vykonania opravy a bezproblémového prevzatia a odovzdania náhradného vozidla tak, aby si spoločnosť SetCar sk, a.s. vedela zabezpečiť prenájom zapožičaného vozidla ďalším zákazníkom kontinuálne. Nie je cieľom ani servisu a ani žalobcu predĺžovať opravu, je to nelogické, servis potrebuje preplatenie opravy čo najskôr a žalobca potrebuje prenajať vozidlo ďalšiemu zákazníkovi. Aj v tomto prípade bola so servisom už pri zapožičaní náhradného vozidla odkomunikovaná dĺžka opravy, ktorá sa zhodovala s opravou a bola uvedená v nájomnej zmluve. Ak by sa vyskytol problém s opravou a potreby doobhliadky, resp. predĺženia opravy z objektívnych dôvodov, bolo by ďalšie trvanie nájmu odkomunikované s poškodeným. Nájomné zmluvy sú vystavované ako predtlač v sídle spoločnosti žalobcu ešte pred odovzdaním vozidla s možnosťou dopísania neznámych údajov na mieste pri odovzdaní náhradného vozidla zákazníkovi priamo v servise. V prípade, že údaj o ukončení opravy nie je známy, ani len približne, dopisuje sa údaj:do ukončenia opravy... Rovnakým spôsobom dochádza aj k prevzatiu náhradného vozidla žalobcom od poškodeného priamo v servise v deň ukončenia nájmu a opravy vozidla. Zákazník si tak vie zariadiť dopredu, kedy má odovzdať náhradné vozidlo a prevziať si opravené poškodené vozidlo dopredu a bez zbytočného čakania na vybavenie papierov, či potreby ísť vrátiť náhradné vozidlo do sídla spoločnosti žalobcu, všetko pre komfort zákazníka. Uvedené poškodený napokon potvrdil svojim vyhlásením priamo na nájomnej zmluve. Faktúra za opravu a rovnako tak aj faktúra za prenájom vozidla boli vystavené ešte pred ukončením opravy a skutočným odovzdaním opraveného vozidla poškodenému, teda pred ukončením opravy vozidla a ukončením nájmu náhradného vozidla. Faktúra za opravu poškodeného vozidla sa bežne vystavuje ešte pred ukončením opravy, aby tak táto mohla byť zaslaná poisťovni za účelom vystavenia krycieho listu na úhradu faktúry za opravu vozidla. Rovnakým spôsobom dochádza aj k prevzatiu náhradného vozidla žalobcom od poškodeného priamo v servise v deň ukončenia nájmu a opravy vozidla. Zákazník si tak vie zariadiť dopredu, kedy má odovzdať náhradné vozidlo a prevziať si opravené poškodené vozidlo dopredu a bez zbytočného čakania na vybavenie papierov, či potreby ísť vrátiť náhradné vozidlo do sídla spoločnosti žalobcu, všetko pre komfort zákazníka. Taktiež námietky žalovaného týkajúce sa postúpenia pohľadávky má žalobca za neopodstatnené. V danom prípade ide o štandardné a zákonom dovolené postúpenie pohľadávky. Poškodený uzatvoril so žalobcom dňa 20.12.2019 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 24.10.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca. V zmysle bodu 5. Predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla. Akékoľvek tvrdenia žalovaného o neexistencii predmetnej pohľadávky, aktívnej vecnej legitímácii, rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, považuje žalobca za neopodstatnené. Takéto postúpenie pohľadávky podľa ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov SR neodporuje zákonu. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak v obdobných prípadoch považovaná za platne uzatvorenú. V danom smere sa žalobca plne stotožňuje s odôvodnením právoplatného rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 18Cb/32/2018 zo dňa 03.05.2018, podľa ktorého žalobca v konaní preukázal, že škoda v uplatnenom rozsahu poškodenému reálne vznikla, a to na základe dohody o započítaní podľa čl. 5 zmluvy o postúpení pohľadávky. Podľa tejto dohody zanikli vzájomné pohľadávky zmluvných strán tejto dohody, konkrétne pohľadávka poškodeného voči žalobcovi podľa čl. 4 zmluvy o postúpení pohľadávok (t.j. odplata za postúpenie pohľadávky) a pohľadávka žalobcu voči poškodenému z titulu nájomného zo zmluvy o nájme. Rovnako aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cob/2/2018, námietku žalovaného ohľadne absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky v obdobnom prípade neakceptoval. Skutočnosť, že došlo k úhrade predmetnej faktúry za nájom a súčasne aj k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným tak rozhodne neodporuje zákonu a nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Napokon aj zo samotného oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že zmluva o postúpení pohľadávky, ktorej platnosť žalovaný namieta nemôže byť sporná, keďže sám žalovaný vo svojom rozhodnutí o ukončení likvidácie poskytol žalobcovi na jeho

účet čiastočné poistné plnenie. Ak by mal žalovaný akékoľvek pochybnosti o postúpení predmetnej pohľadávky, nepoukázal by predsa krátené poistné plnenie na účet žalobcu. Tvrdenie žalovaného ohľadne postúpenia pohľadávky sú nesprávne a zavádzajúce. V danom smere došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Predmetom zmluvy o postúpení tak nebolo postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Rovnako tak tvrdenie, že prejav vôle účastníkov smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného považuje žalobca za nepodložené a účelové. V zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Tu je tiež potrebné poukázať na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/220/2017 zo dňa 17.01.2018, podľa ktorého súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ vyslovil záver, že poškodený neuhradil žalobcovi faktúru za nájom vozidla, čím na strane poškodeného nedošlo k zmenšeniu majetku o žalovanú sumu, t.j. k vzniku skutočnej škody a v závislosti od toho nedošlo ani k platnému postúpeniu práva poškodeného na náhradu škody. Tu je potrebné vychádzať zo zmluvy o postúpení pohľadávky, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Úhradu nájomného tak supluje v tomto prípade samotné postúpenie. Odvolací súd taktiež konštatoval, že je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody. Pokiaľ ide o dĺžku prenájmu náhradného vozidla priznanú žalovaným, túto považuje žalobca za neoprávnené krátenie poistného plnenia, nakoľko práve v dôsledku škodovej udalosti poškodený nemohol svoje vozidlo reálne užívať odo dňa, kedy bolo vozidlo prevzaté autoservisom za účelom opravy, až do ukončenia predmetnej opravy a následného odovzdania opraveného vozidla poškodenému, pretože až vtedy pomíne faktické obmedzenie poškodeného spôsobené dopravnou nehodou. V danom smere poukazuje žalobca na bod 17. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/75/2018 zo dňa 19.09.2018, podľa ktorého doba opravy vozidla poškodený nemal možnosť ovplyvniť, preto ani k tejto dobe zodpovedajúca doba prenájmu náhradného motorového vozidla nebola situáciou, že by tu nebola daná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov v súvislosti so zabezpečením zaužívaného sociálneho komfortu poškodeného. Pre úplnosť žalobca podotýka, že pokiaľ ide o zmenu technickej hodnoty vozidla a prevádzkové náklady, ktoré mal poškodený ušetriť tým, že nepoužíval svoje vlastné motorové vozidlo, tak takéto odpočítanie nákladov súčasná rozhodovacia prax súdov SR považuje za neoprávnené aj z toho dôvodu, že cena motorového vozidla, ktoré bolo pri dopravnej nehode poškodené sa na trhu reálne znížila, a ak by sa teda mala znížiť hodnota poistného o to, čo poškodený ušetril na prevádzkových nákladoch, tak potom by bolo potrebné ako škodu zohľadniť aj tú skutočnosť, že samotná hodnota motorového vozidla sa v súvislosti so škodovou udalosťou znížila a to nepochybne o sumu väčšiu, než je suma, ktorá spočíva v prevádzkových nákladoch. Uvedený názor zaujal Okresný súd Martin v právoplatnom rozsudku sp. zn. 17Cb/35/2018 zo dňa 05.10.2018. V otázke zmeny technickej hodnoty poškodeného vozidla poukazuje žalobca na rozsudok NS SR sp. zn. 2 Obdo 48/2012 zo dňa 28.03.2013, podľa ktorého každou dopravnou nehodou, ktorou je vozidlo poškodené, sa vo všeobecnosti jeho technická hodnota znižuje. Pre doplnenie tiež poukazuje žalobca na rozsudok Krajského súdu v Žiline v obdobnej veci sp. zn. 10Co/316/2018 zo dňa 20. júna 2019, podľa ktorého pokiaľ žalovaný poistné plnenie znížil o tzv. odpočet pevných nákladov na tom základe, že za skutočnú škodu nie je možné považovať ušetrené náklady (teda náklady spojené s prevádzkou vozidla napr. náklady na prevádzkové náplne, mazadlá, údržbu a bežné opravy vozidla) nepreukázal v konaní, že v tejto konkrétnej veci takéto náklady vo výške, v akej voči poškodenému znížil skutočnú škodu aj reálne vznikli, teda, že za obdobie prenájmu motorového vozidla mali tvoriť podľa tvrdenia žalovaného, poškodeným ušetrené finančné prostriedky na prevádzku/používanie vlastného motorového vozidla. Je teda nepochybné, že poškodený musel vynaložiť náklady za prenájom motorového vozidla tak, ako boli vyfakturované, teda o túto hodnotu sa jeho majetok v dôsledku poistnej udalosti reálne znížil, čo predstavuje škodu, ktorú je povinný hradiť v celom rozsahu žalovaný. Samotný nárok na náhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla bol preto v danom prípade dostatočným spôsobom konkretizovaný.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k odporu, ktoré mu bolo doručené dňa 18.01.2021 už nevyjadril.

6. Podľa § 177 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) : (1) Súd nariadi na prejednanie vecí samej pojednávajúcej. (2) Pojednávanie nie je potrebné nariadovať, ak a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,-eur, b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo c) to ustanovuje tento zákon.

7. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

8. S poukazom na uvedené zákonné ustanovenia a vzhľadom k tomu, že v danej veci ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,-eur, súd na prejednanie vecí nenariadil pojednávanie.

9. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podpísať svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

11. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

13. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

14. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

15. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

16. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

17. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie

potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

18. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

19. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (ustanovenie odkazuje na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

20. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

21. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

22. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami prejednal vec bez nariadenia pojednávania a vyhlásil verejne rozsudok dňa 21.04.2021, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd oznámil na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu dňa 13.04.2021.

23. Súd vo veci rozhodol na základe nasledovných listinných dôkazov: záznam o dopravnej nehode, zákazkový list č. N., zmluva o prenájme vozidla č. XXX/XXX, faktúra č. 190647, oznámenie o postúpení pohľadávky, zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 20.12.2019, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 05.03.2020, upomienka zo dňa 19.02.2020, podací lístok.

24. Po posúdení žaloby a vyjadrení strán sporu súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že dňa 24.10.2019 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky T. N. EČV: O. XXX F., ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému spoločnosti A. B. T.I..N.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla R., EČV :O. XXX F., ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Predmetnú poistnú udalosť žalovaný eviduje pod č. XXXXXXXXXXXX. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla Q. T., ev. č. P. XXX J. u žalobcu v zmysle zmluvy o prenájme č. XXX/XXX zo dňa 09.12.2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 190647 zo dňa 19.12.2019, s dátumom splatnosti 03.01.2020 na sumu 709,92 eur s DPH (591,60 eur bez DPH). Oznámením o poistnom plnení zo dňa 05.03.2020 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie poistnej udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody v celom rozsahu, priznal náklady iba v sume 372,02 eur. Existenciu škodovej udalosti žalobca preukázal na základe zmluvy o prenájme vozidla č. XXX/XXX zo dňa 09.12.2019 (č.l. 8) a oznámením o poistnom plnení (č.l. 10). Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP.

25. Čo sa týka námietky žalovaného o vade žaloby z dôvodu absencie náležitostí vyžadovaných ustanovením § 132 CSP, aj napriek jej irelevancii, súd uvádza, že žalovaný uvedené argumentuje aj v iných konaniach, ktorá skutočnosť je súdu známa z jeho úradnej činnosti. Jedná sa o argumentáciu účelovú, bez akéhokoľvek dopadu na prejednanú vec. Rozsah opísania rozhodujúcich skutočností, opierajúcich sa o predložené listinné dôkazy, v žalobe, je pre zistenie skutkového stavu dostatočný, žaloba je preto formálne spôsobilou, spĺňa kritéria predmetného procesného ustanovenia.

26. Poškodený následne postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Súd posúdil, že v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.12.2019 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Postúpenie bolo oznámené listom zo dňa 20.12.2019. Zo zmluvy o postúpení zo dňa 20.12.2019 nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 591,60 eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu č. 4 je odplatné za odplatu vo výške 591,60 eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 190647. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka, aj premlčaná, a tiež budúca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná (podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku, citované z uznesenia ÚS SR sp. zn. II ÚS 165/2017). Postúpenie pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo platné, z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu (takýto názor vyslovený aj v obdobných veciach v rozhodnutí Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/300/2018, 13Cob/49/2019, 14Cob/55/2019, 8Co/132/2019...). Zároveň súd poukazuje na to, že žalovaný pred podanou žalobou komunikoval o danom nároku výlučne so žalobcom, akceptoval žalobcu ako oprávnenú osobu uplatňujúcu si daný nárok a žalovaný dokonca žalobcovi adresoval oznámenie o poistnom plnení. Zároveň poistné plnenie žalovaný poskytol na účet žalobcu.

27. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného, táto je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že k vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla v rozhodnom čase poisteného u žalovaného. Pasívna vecná legitímácia žalovaného vyplýva priamo z ust. § 15 zákona č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaný uhrádza poškodenému náhradu škody.

28. Po konštatovaní, že aktívna legitímácia žalobcu je daná, sa súd zaoberal samotným žalobným nárokom. Z predloženého zákazkového listu a faktúry č. 190647 vyplýva, že motorové vozidlo poškodeného bolo v oprave od 09.12.2019 do 20.12.2019. Zároveň nebolo sporné, že na základe uvedenej škodovej udalosti (medzi stranami nebola sporná) poškodený dňa 09.12.2019 uzavrel zmluvu o prenájme vozidla č. XXX/XXX, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo na obdobie od 09.12.2019 do 20.12.2019. Následne vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 190647 za prenájom vozidla v dĺžke 12 dní na sumu 709,92 eur s DPH (591,60 eur bez DPH, t.j. 12 dní x 49,30 eur). Zo zmluvy o nájme je zrejmé, že bolo prenajaté vozidlo Q. T., EČV: P. XXX J.. Iné poplatky spojené s prenájomom náhradného vozidla si žalobca neúčtoval. Celková suma vyúčtovaná faktúrou bola 591,60 eur bez DPH, suma 709,92 eur s DPH, splatná do 03.01.2020 (č.l. 9). Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.12.2019 došlo k postúpeniu budúcej pohľadávky z poškodeného na žalobcu v celkovej výške 591,60 eur, t.j. v sume vyúčtovanej žalobcom (suma 591,60 eur bez DPH). Postúpenie pohľadávky poškodený oznámil žalovanému (č.l. 9 rub).

29. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalovaný listom zo dňa 05.03.2020 (č.l. 10 rub) oznámil žalobcovi, že žalovaný ukončil dňa 04.03.2020 šetrenie poistnej udalosti. V tomto oznámení žalovaný uviedol, že vzhľadom na rozsah poškodenia, prácnosť opravy zapožičanie náhradného vozidla priznané max. 9 dní. Zo strany servisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla. Zmena technickej hodnoty vozidla (THV) - predpokladané zníženie THV poškodeného vozidla za predpokladu jeho používania po dobu priznanú za zapožičanie náhradného vozidla, poistné plnenie žalovaný poukázal vo výške 372,02 eur bez DPH. Žalovaný uviedol ako výpočet výšky plnenia : faktúra za prenájom 709,92 eur, neprímerané náklady na náhradné vozidlo - 177,48 eur, zmena technickej hodnoty vozidla (THV) - 75,84 eur, pevné prevádzkové náklady - 10,18 eur, priznané 446,42 eur, odpočet DPH - 74,40 eur, poistné plnenie priznané vo výške 372,02 eur. Súd zároveň považoval za nesporné, že uvedenú sumu poistného plnenia, t.j. 372,02 eur, žalovaný žalobcovi vyplatil. Avšak z uvedeného listu nie je zrejmé, z akého dôvodu žalovaný svojvoľne krátil poistné plnenie, akým konkrétnym výpočtom s konkrétnymi koeficientami dospel k danému výpočtu. Súd poznamenáva, že žalovaný svoje vlastné výpočty krátenia poistného plnenia ničím nepreukázal.

30. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode, a teda ku škode na vozidle zn. T. N.. Spornou skutočnosťou zostala doba nájmu a krátenie poistného plnenia (neprímerané náklady za náhradné vozidlo, zmena technickej hodnoty vozidla, pevné prevádzkové náklady).

31. Čo sa týka doby nájmu : poškodený si na základe zmluvy o prenájme zo dňa 09.12.2019 prenajal od prenajímateľa náhradné motorové vozidlo na obdobie od 09.12.2019 do 20.12.2019, teda na obdobie 12 dní. Pokiaľ žalovaný namietal, že doba nájmu prináleží iba za 9 dní, ako uviedol v oznámení o poistnom plnení zo dňa 05.03.2020, čo odôvodnil tým, že vzhľadom na rozsah poškodenia, prácnosť opravy zapožičanie náhradného vozidla priznané max. 9 dní, zo strany servisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla - súd uvádza, že z predložených listinných dôkazov zo strany žalobcu vyplýva, že celková doba nájmu zodpovedá dobe, po ktorú bolo vozidlo poškodeného v autoservise, čo preukazuje aj zákazkový list č. N. a vyhlásenie poškodeného, že dňa 20.12.2019 si prevzal motorové vozidlo zo servisu a týmto dňom náhradné vozidlo odovzdal (prehlásenie poškodeného v závere zmluvy o prenájme vozidla). Poškodený nemá žiadnu povinnosť hľadať a zisťovať servis, ktorý by čo najrýchlejšie vykonal opravu motorového vozidla, on je predsa ten poškodený, on nezavinil škodovú udalosť. Poškodený dobu opravy motorového vozidla nemôže ovplyvniť. Súd teda vychádzal a považuje za opodstatnenú dobu nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla od 09.12.2019 do 20.12.2019, teda za 12 dní a to tak, ako vyplýva zo zmluvy o prenájme zo dňa 09.12.2019. Pokiaľ žalovaný namietal dobu nájmu (že prináleží iba za 9 dní), bolo jeho procesnou povinnosťou okrem popretia skutkových tvrdení produkovať aj vlastné tvrdenia a tieto svoje tvrdenia aj preukázať, čo však žalovaný neučinil. Krátenie doby nájmu zo strany žalovaného nebolo podložené žiadnymi dôkazmi, išlo krátenie doby nájmu bez náležitého zdôvodnenia, svojvoľným určením zo strany žalovaného. Žalovaný nenavrhoval žiadne dôkazy na preukázanie opaku. Nepostačuje iba konštatovanie, že zo strany servisu nebola preukázaná nutnosť opravy nad rámec času vymedzeného výrobcom pre danú značku vozidla, bez náležitého preukázania a odôvodnenia tejto skutočnosti.

32. Okrem krátenia nároku za dobu nájmu náhradného vozidla (z 12 dní na 9 dní), žalovaný krátil neprimerané náklady za náhradné vozidlo, zmena technickej hodnoty vozidla, pevné prevádzkové náklady, spolu krátil sumu 219,58 eur, pri uplatnenej náhrade nákladov za prenájom náhradného vozidla v sume 591,60 eur bez DPH. Uvedené odôvodnil iba konštatovaním: zmena technickej hodnoty vozidla - predpokladané zníženie THV poškodeného vozidla za predpokladu jeho používania po dobu priznanú za zapožičanie náhradného vozidla. K uvedenému súd poukazuje na to, že bolo dôkaznou povinnosťou žalovaného tieto jeho tvrdenia preukázať, čo však žalovaný neuskutočnil. Napriek uvedenému súd poznamenáva, že zníženie hodnoty poistného plnenia titulom odpočtu prevádzkových nákladov, zmeny technickej hodnoty vozidla počas doby prenájmu vozidla nesúvisí s hodnotou poškodeného vozidla, ktorej odpočet žalovaný realizoval. Bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti ním určenej sumy poistného plnenia, ktoré priznal poškodenému. To žalovaný v konaní neučinil, čím neunesol dôkazné bremeno skutkových tvrdení uvádzaných v rámci svojej procesnej obrany. Súd zdôrazňuje, že dôkazné bremeno k tvrdeniam, ktoré žalovaný uvádzal v rámci svojej procesnej obrany, ťažilo žalovaného, ktorý tieto tvrdenia v rámci vymedzenia prostriedkov procesnej obrany uplatnil. Žalobca riadne preukázal dôvodnosť, opodstatnenosť svojho nároku. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Uvedené tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení.

33. Pokiaľ žalovaný namietal, že v zmluve o nájme bol uvedený nájom od 09.12.2019 do 20.12.2019, pričom pri uzavretí zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude vozidlo vydané zo servisu, teda uvedenie presného dátumu skončenia nájmu - k uvedenému súd uvádza, že v danom prípade žalobca poskytne, prenajme náhradné vozidlo na základe zmluvy o nájme na dobu, ktorá nie je vopred známa, keďže nie je známa dĺžka trvania opravy a podobne (teda po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady za nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynaložené), pričom dátum vrátenia vozidla sa do zmluvy vpisuje po ukončení nájmu, pri odovzdaní náhradného vozidla (nájomné zmluvy sú vystavované ako predtlač).

34. Pokiaľ žalovaný namietal, že nebolo preukázané, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo, súd uvádza, že nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu z titulu

škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájmu ktorého bol poškodený donútený poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájmom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla. Poškodený, právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poistnej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby, počas ktorého bolo vozidlo v oprave, bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Náklady vynaložené poškodeným ako účastníkom dopravnej nehody na náhradné motorové vozidlo je potrebné považovať za škodu súvisiacu a vyvolanú poistnou udalosťou - dopravnou nehodou, ktorej účastníkom bol poškodený, a to právny predchodca žalobcu. Škodou bolo nájomné za prenajaté motorové osobné vozidlo, keďže poškodený z objektívnych príčin nemohol v rozhodnom období od 09.12.2019 do 20.12.2019, t.j. 12 dní, keď bolo dohodnuté nájomné za náhradné motorové vozidlo svoje vozidlo po dobu opravy využívať a po celý tento čas bolo zabezpečenie náhradného vozidla nutné. Podľa názoru súdu žalobca dostatočne preukázal nutnosť a účelnosť vynaložených a u žalovaného uplatnených nákladov za prenájmom náhradného motorového vozidla. Z uvedeného vyplýva, že poškodený mal vozidlo v nájme 12 dní opodstatnene, t.j. od 09.12.2019 do 20.12.2019, a preto žalovaný bol povinný zaplatiť náklady nájmu za 12 dní a nie za 9 dní, ako si on sám určil. Je nepochybné, že žalovaný v rámci povinne zmluvného poistenia je povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájmom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného. Tieto náklady však musia byť nutne a účelne vynaložené. Súd skonštatoval, že náklady boli vynaložené aj nutne, aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla. Je nepochybné, že poškodený mal prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu poškodenia jeho vozidla, v dôsledku čoho je jeho nárok voči žalovanému opodstatnený, čo medzi stranami nebolo sporné a namietané. Žalovaný v rámci povinne zmluvného poistenia je teda povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájmom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného. Súd má za to, že nepochybne ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla. K dôvodnosti a účelnosti samotného prenájmu náhradného vozidla súd konštatuje, že poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním jeho opravy a prevzatia. Škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...).

35. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalovaným vo výške 372,02 eur bez DPH je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 219,58 eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 591,60 eur bez DPH mínus priznaná suma 372,02 eur bez DPH = žalovaná istina 219,58 eur) a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s ust. § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka,

na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

36. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Vzhľadom na to, že žalobca bol v spore úspešný v celom rozsahu, priznal mu súd nárok na náhradu trov voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením a to tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.